

V listopad 2016

BUNKA

3/2016 ročník 11

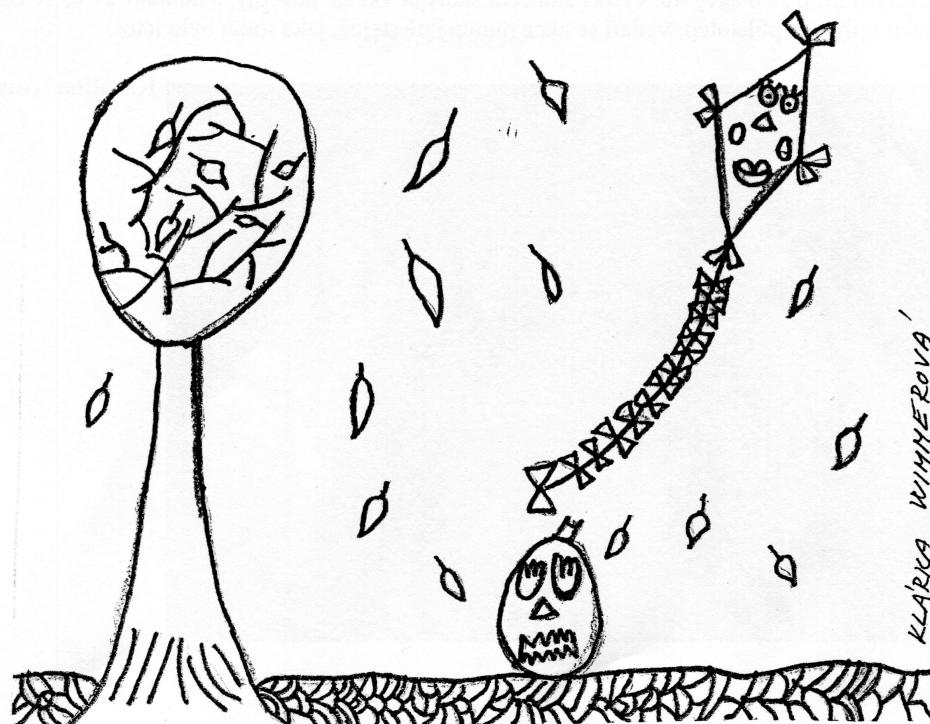
ZŠ A MŠ POVRLY

Vážení a milí čtenáři Buňky, nastal podzim a my zde máme první číslo našeho časopisu ve školním roce 2016/2017. Bohužel si opět musíme postesknout, že svými články do Buňky nepřispívá více dobrovolníků a jednotlivců.... nedostává se nám ani žádných námětů či připomínek k její podobě a charakteru. To nás moc mrzí. Ale nevzdáváme se a věříme, že se nějaký šikovný pisatel nebo pisatelka najde a nám se tak „povinná“ redakční rada z řad žáků předmětu tvorba časopisu rozšíří i na nepovinné přispěvatele.

Nebojte se a pište (téměř ;-)) cokoli na adresu bunka@zspovrly.cz.

Přejeme vám krásný, barevný, voňavý a trochu i pošmourný podzim.

Vaše Buňka + její tvůrci

40. výročí založení ZŠ a MŠ Povrly

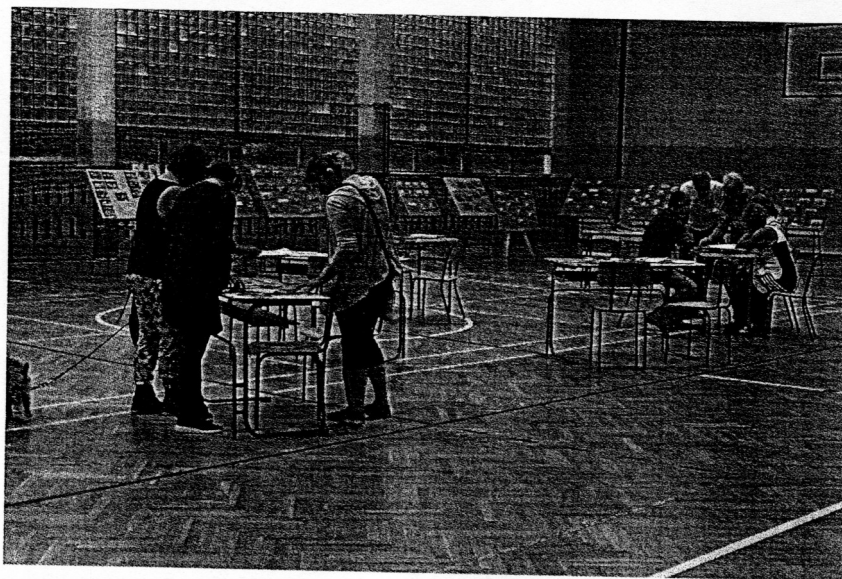
Pokud nejste z Povrů a nebo odtud nejsou vaši rodiče, možná vás překvapí, že naše škola zde stojí již 40 let. Takové výročí je jistě skvělým důvodem k oslavě, která se v sobotu 17. 9. konala. Začínala v dopoledních hodinách, kdy ji v jídelně školy zahájila paní ředitelka krátkým přivítáním. Po tomto úvodu se konala prohlídka školy. Kdokoliv se tak mohl podívat do prostor školy, ať už samostatně nebo s výkladem. Přišly, a této nabídce využily navzdory deštivému počasí, desítky lidí – většinou někdejší žáci či učitelé. Výstavka fotografií v tělocvičně nebo ve sborovně umožnila všem příchozím zavzpomínat a snad se i na některém snímku najít, v jídelně se mohli zase příjemně občerstvit. Aby nezůstala opomenuta kultura, v jednu hodinu se program přesunul do kina v centru obce. Návštěvníci, v této části programu spíše diváci, si mohli vychutnat několik skvělých představení. Mimo zpěvu – jak sólového, tak sborového – se zde ozývaly třeba tóny fléten a samozřejmě i potlesk. Poté chvilku pro oko pak bylo stínové představení žáků 9. třídy. V hledišti byly znát emoce, některá čísla vyvolávala smích, další slzy a dojetí. Od pěti hodin se v jídelně školy konala menší zábava s hudbou a občerstvením a vytvořila příjemnou tečku za skvěle prožitým dnem.

Ohlasy na tuto akci i na školu jako takovou byly velice pozitivní. Názory lidí, kteří mají porovnání s jinými školami se shodují, že povrlská škola je přívětivá především malým kolektivem a vesměs přátelskou atmosférou.

Exkluzivně pro časopis Buňka jsem udělala rozhovor s bývalým učitelem českého jazyka na naší škole Jaroslavem Balvínem. Ptala jsem se mimo jiné na jeho názor na změny, které se ve škole udály. Bylo pro mě velmi potěšující, když pochválil nejen atmosféru školy, ale také to, že škola skutečně dosáhla cílů určených v minulosti. Mezi takové cíle patří například dosažení titulu Ekoškoly. Tímto bych mu chtěla za rozhovor poděkovat.

Není to tak dávno, co naši školu opustila paní učitelka Peřichová. I tu jsem si dovolila na oslavách vyzpovídat. Dle jejích slov spočívala největší změna ve způsobu výuky, kdy děti zjišťují informace samy, nikoli vždy od učitelů. Poznamenala, že ona sama by zavedla více manuálních prací, jinak ale hodnotila udělé změny i samotnou akci taktéž pozitivně. I jí tímto děkuji.

I já sama si myslím, že oslavy 40. výročí založení školy se skvěle povedly, a doufám, že až se zde bude příště slavit uplynulé půlstoletí, vydaří se akce minimálně stejně, jako tomu bylo letos.

Karolína Kurendová

Povrlská šlapka 2016

V sobotu 24. září se konala tradiční Povrlská šlapka. Ranní mlha a chladno neodradilo od turistického výšlapu 66 dětí, 36 dospělých a nějakého toho pejska, kteří se už od deváté hodiny registrovali v hale školy. Vydali se na trasu směrem do Mírkova řádně vybaveni malou sladkostí (energie musí být) a kartou, do které sbírali na deseti stanovištích razítka za splněné úkoly. Během cesty se začalo usmívat i sluníčko. Na konci trasy na všechny čekalo občerstvení v podobě opečeného vuřtu, čaje a pro dospělé i pivečka či kafička. Nechyběla dobrá nálada.

Děkujeme všem, kteří se postarali o krásný den - tedy zástupcům spolku Rodiče Povrly, členům SDH Povrly a pedagogům školy.

Jaroslava Najmonová

PŘIPRAVENO

STANOVIŠŤ JE DESET

(KONÍK, HŘEBÍKY, HÁZECÍ HUBA, STŘELBA, HASIČI, SLEPÁRNA, CHŮDY, VODÍCÍ PROVÁZKY, HOD NA PLECHOVKY)

VYRÁŽÍME S RADOSTÍ

ÚKOLY PLNÍME

CESTOU, NECESTOU

POTKÁVÁME STÁLE STEJNÉ TVÁŘE

NÁLADA JE VÝBORNÁ

ŠKODA, ŽE NEPŘIŠLO VÍCE LIDÍ

Z MIRKOVA PĚŠKY JDEME, SLABÉ KUSY VALNÍK VEZE

SVATBĚ MÁVÁME /KUBU ZDRAVÍME/

POČASÍ NÁDHERNÉ

10 KM V NOHÁCH

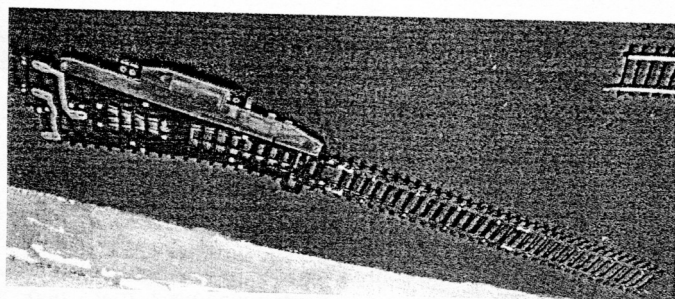
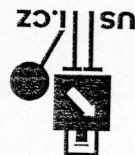
ODMĚNA V PODOBĚ BUŘTÍKA

TĚŠÍME SE NA ŠLAPKU 2017

Kateřina Kubíčková

Modelářský kroužek Povly tento rok čekají velké změny!

Mladé železniční modeláře, kteří navštěvují kroužek pod vedením p. uč. Kováře, čekají v následujících týdnech velké změny. V místnosti, kde modeláři dosud působili, se uklízí, sundávají obrázky ze stěn, kolejničky balí do krabic a nábytek se postupně stěhuje ven. Že by snad modeláři končili ve své činnosti? Samozřejmě že ne. Modeláři se totiž stěhují do mnohem větší místnosti. Velká stěhovací akce je plánována na měsíc listopad. Je totiž potřeba obrovské kolejiště, které jsme již vybudovali, přenést do patra vedle tělocvičny (kde bude nové sídlo modelářů). Obrovský modul kolejiště se rozpálí na dvě části, ty se přenesou a na novém místě opět sešroubují. V nové modelárně přibude ještě jedno kolejiště. Přivezou ho z Ústí nad Labem modeláři spolku ustí, kteří posílí členy kroužku o veškeré vybavení dílny pro tvorbu krajiny či moderního elektrického zapojení. Na našem stávajícím kolejišti tak přibudou nové kolejničky, výhybky i lokomotivy, které budou v budoucnu ovládány pomocí digitálního zapojení (např. přes tablet), vyzkoušíme si tvorbu krajiny pomocí elektrosiatického pole, patinovat budeme nejmodernějšími nástroji pomocí airbrushu a další zajímavé činnosti. Pokud vás zajímá naše práce, můžete nás sledovat na nově zřízených stránkách **povly.usti.cz**. A abyste to mohli vidět na vlastní oči, kroužek Povly chystá po přestěhování den otevřených dveří.

Dravci – přednáška

Dne 21.10.2016 se pro žáky šesti, sedmé a deváté třídy konala přednáška o dravcích. Měla se konat v areálu školy. Kvůli nepříznivému počasí se musela uskutečnit ve školní tělocvičně. Přednáška byla plná zajímavých a poučných informací. Děti si mohly vyzkoušet přilet dravce na svou ruku (kvůli bezpečnosti s rukavicí) a tím tak dostaly možnost prožít neuvěřitelný zážitek. Viděli jsme zde vidět např. orla skalního, výra velkého, jestřába lesního a mnoho dalších užasných dravců. Překvapilo nás, že jsme mohli vidět i sovu Rozárku ze známé pohádky Tři oříšky pro Popelku. Bylo to velice zajímavé a doufáme, že se přednáška uskuteční i příští rok.

Patricie Jechová a Tyna Bartlová

Strašidelné příběhy psané v hodinách angličtiny žáky 8. třídy aneb

Věřte – nevěřte

Fanda Sysel

The last picture

The painter Fred Balk lived in the San Francisco. He painted the pictures of people but no one collected them. Once a girl came and she wanted to create her picture. „I paint only my friends“ said Fred Balk. „Your grandma promised your help“ said the girl.

So he painted her. He said that the picture will be complete tomorrow. But the girl did not come. In newspaper he read that she died.

He realized that whom he paints they shall die.

He painted a new picture. It was his best work. Next day he died and the picture was your face.

Ondra Jeníček

City of ghosts

Johnny and Tim were best friends. They loved stories about ghosts, demons and creepy monsters. Their dream was to go to Pripjat the city of ghosts. They took the passports and took the first flight to Ukraine. Johnny and Tim didn't want the guide. Lot of people said: „you are fools! You can't go there without a guide!“ But they went there without guide. Two weeks later they were on border of the zone.

Their adventure started. Their plan was to explore 70% of Pripjat. They were seeing lots of lonely buildings like schools, hotel, or swimming pool. Their plan was to build the tent in an old hotel. But first they were exploring. There were lot of old books, clothes on the floor and one old piano. Its looked like nobody is in the zone. But that was not truth.

They wanted to cook some food on cooker, but cooker did not work. It was new but nothing couldn't make the fire. It was strange. When they were going to sleep. Johnny heard human steps in the room next to them. When he was looking there, there was only that old piano. It was strange. He was little afraid. About 20 minute later they couldn't fall asleep. But suddenly the doors to the room were opening. They were jumping out from tent. They were looking on door but there was nothing. They were getting scared. Tim was looking to the room beside. He saw black silhouette of man. He was behind that piano. When that silhouette were disappearing the piano play one ton. That moment they run from hotel. They were very scared. They ran from zone far far away and they took the first fly to UK.

Perličky z naší školičky

z druhé třídy:

při hodině českého jazyka

Učitel: "Věta má na konci otazník. Touto větou se na něco táži.
Jak se bude asi tato věta jmenovat?"
Žák: "Otazníková."
(Naprostá logická odpověď)

ze školní družiny:

Žák: "Zatraceně."
Učitel: "Co se stalo?"
Žák: "Ale nic, to já jen ze zvyku."

venku:

Žák: "Zatraceně."
Učitel: "Co se stalo?"
Žák: "Ale, ztratil jsem zájem."

při kreslení:

Žák: "Už se z toho začínám dusit."
Učitel: "Z čeho?"
Žák: "No, z těch barev..."

odjezd na školu v přírodě:

Žák: "A pojede s námi i tvoje kolegyně Maruška?" (vychovatelka Marie Musilová pozn. red.)

z druhého stupně při hodině českého jazyka:

Žák: "Století je slovo mnohoznačné, protože je jich několik."

z druhého stupně při výchově ke zdraví:

Žák: "Po tátovi jsem zdědil pracovitost, která se ovšem málo projevuje."

Přednáška NEPZ

Dne 19. 10. 2016 se na Základní škole Povrly uskutečnila přednáška NEPZ. Přednášku prezentovali Milan Jeglík a Zuzana Koloušková.
První a druhou hodinu měl přednášku první stupeň. Třetí a čtvrtou hodinu byla na řadě 6., 7., 8., a 9. třída. Letošním tématem byly bažiny a mokřady. Dozvěděli jsme se spoustu novinek ohledně zvířat. Potom následovala soutěž v hádání daného obrázku. Pouštěli jsme si dokument o zabíjení zvířat pro to, aby lidé měli nějakou kabečku, boty, opasek, peněženku... Prezentace se nám moc líbila.

Marek Jech a Erik Fanta

K tabuli půjde Klára Dobošová

Jste tady nová. Jak se vám na této škole líbí?

„Líbí se mi tady moc. Mně se tady líbilo už vlastně když... Já jsem na tuhle školu chtěla. Líbí se mi tady moc a jsem spokojená.“

Čím jste se chtěla stát, když jste byla malá?

„Od první třídy jsem se chtěla stát paní učitelkou.“

Kdybyste si mohla povolání vybrat podruhé, bylo by to něco jiného?

„Chvilka jo, ale teď v tuhle chvíli, kdy tady sedíme, tak určitě ne.“

Co se Vám dříve na škole nelíbilo a líbilo a co se Vám líbí a nelíbí teď?

„Jo takhle. (dlouhé ticho) První stupeň, z toho moc nepamatuju. Pamatuju si akorát paní učitelku, že na mě byla moc hodná, a že jsem byla šikovná. (smích) Co mě nebavilo z druhého stupně? Dějepis, tak ten teď neučím, zatím... Budu mít vlastně až vlastivědu v páté třídě. Já si na nic teď nevzpomenu. Na prvním stupni, tam jsem neměla ráda když jsme společně četli a musela jsem na ostatní děti čekat. A to zatím ještě nečteme. Možná, že to hromadné čtení taky nebude všechny bavit.“

Jaké je vaše oblíbené jídlo a proč?

„Moje nejoblíbenější jídlo, jo? To jsou špagety s mletým masem od mojí mamky. A proč špagety? Tak já mám celkově ráda těstoviny, takže asi proto, a babička dělala, teda vařila, výborné špagety.“

Jaké jídlo nemáte ráda?

„Hodně jídel nemám ráda. Já jsem poměrně vybíravá, ale co úplně nejvíc nemám ráda, to je mléčná polévka, a to je ze školky, bych řekla. Já vůbec mléko nepiju.“

Co neumíte a chtěla byste umět?

„Co neumím a chtěla bych umět... (chvilka ticha) Chtěla bych hrát na hudební nástroje, tak klavír to celkem zvládám, ale určitě bych byla radši, kdybych to uměla líp. A na víc nástrojů. Co ještě neumím... To jsou otázky, holky (smích). Neumím zatím řídit, ale to se teď učím, takže to bych chtěla umět (smích). Takže tam pokročím, tam bude pokrok a budu to umět... No... Nevím teď víc.“

Co by vás zaručeně potěšilo?

„Co by mě potěšilo? Kdybych naučila prvňáčky číst, psát (smích). A počítat... To mě určitě potěší. Když budou na konci první třídy všechno zvládat.“

Jsou na škole nějaká negativa?

„Tady na škole jestli jsou nějaká negativa? Momentálně nám dole ve sborovně nefunguje tiskárna a to je velké negativum. Nemáme barvu, čekáme na ni a nemůžeme tisknout. Ale jako obecně negativa, asi jsem zatím žádná nenašla.“

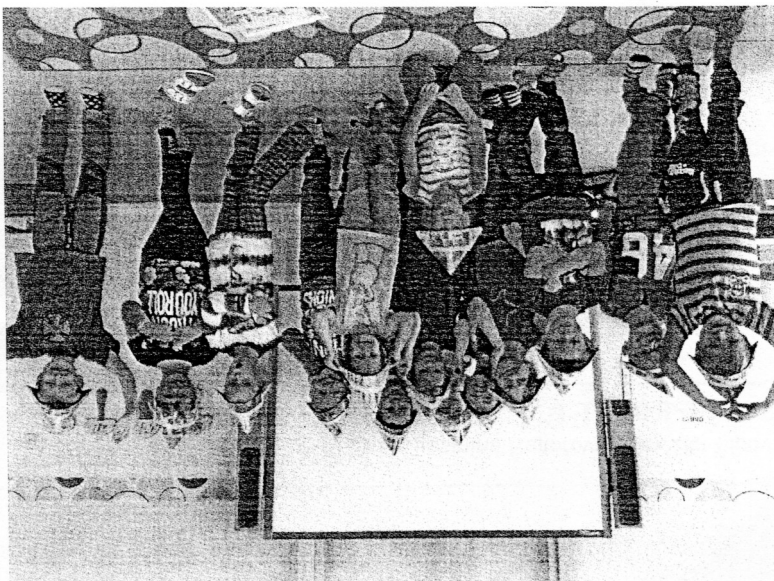
Jaký je váš největší úspěch života?

„To, že jsem našla tuhle práci (smích) Práci, která mě baví a vlastně není standardní, programová, ale inovativní. Což jsem vždycky chtěla, takže... No a samozřejmě to, že jsem úspěšně dokončila vysokou školu.“

Děkujeme za rozhovor a přejeme hodně štěstí.

Ptaly se: Jasmína Rajtorová a Anežka Šípová

Na tomto místě měl být rozhovor s paní učitelkou Starou a vychovatelkou Dianou Pavlátovou. Bohužel, žáci Marek Jech a Erik Fanta svůj úkol nesplnili :-/ ... tak snad vše do příští Buňky napravi.

Klára Dobošová tř. uč. 1. B

Už je to tady. Nadešel první školní den. Jako každý účastník, jsem se vyřadila a vykročila pravou nohou. Nejprve nás přivítal pan starosta, vypadal to, že před ním stojí snad celá obec Povří, ale záhy jsem zjistila, že jde jen o maminky, tatičky, babičky, dědečky, tetičky, strýčky a mezi těmito účastníky se zřetelně měli třešňáci s kornouty, které nemohli pomalu unést. Po krátkém proslovu paní ředitelky i pana starosty se část lidu nastěhovala do mé třídy. Vypadalo to, že třída praskne, ale vydržela nápor dospělých.

Všechny přítomné jsem přivítala. Nervózně se snažila vykoktat pár slov ke svým žákům, kteří mě sledovali upřeným zrakem a hlali vše, co jsem vypustila z úst. Můj proslov skončil, následovala výzva k prohlédnutí dárkových předmětů, které čekaly na stolečku pro každé dítko. Přijemný šum se linul třidou a já si v hlavě promítala, jaká slova použiji dále. Pozvala jsem děti na koberec, kde si sehnaly zadání našeho prvního úkolu. Skoro všichni začali pracovat s vervou, kdo si nevěděl rady, poprosil rodiče.

Úkolem bylo obkreslit nohu, napsat do ní, co si dnes myslí, pěkně ji vyzdobit a vystřihnout. Bylo pěkně pozorovat spolupráci dětí i jejich rodičů, kteří se rychle zapojili. Nakonec jsme se sešli všichni v kruhu na koberec, kde jsme se představili, ukázali nohu, sdělili myšlenku naší tlapky. Děti byly velmi nápadité, často originální. „Jmenuji se ... má noha si myslí, že je unavená.“ Jiná noha sdělovala: „třím se na fotbal“. Některé tlapky byly spokojeně se třidou, která se jim líbila. Nejvíce učitelka je hezká.“ Ve třídě se ozvalo pobavení rodičů, já se začervenala a přemýšlela, co na to říct. Rychle jsem poděkovala a poprosila dalšího žáčka, aby nám představil svou tlapku. Nohy jsme si nalepili na strom, který máme ve třídě na zdi.

Nakonec žáci dostali krátký domácí úkol, nakreslit, co rád dělám. Dále napsat své jméno tak, jak mám rád, když mi říká. Všem jsem poděkovala, dětem sdělila, že se na ně moc těším na další den. Oddychla jsem si, když se třída začala vyřadovat a působit klidným dojmem. První den je velký zážitek. Byl pro mě velmi příjemnou zkušeností.

Moje první, první třída

Každý jednou začíná a každý začátek je těžký. O to lepší má člověk pocit, když se mu ty úplně první kroky napříklád v novém zaměstnání vydaří. Jak to své „poprvé“ vnímala naše zbrusu nová paní učitelka si můžete přečíst.

EKO -zprávičky z naší školičky

První letošní schůze ekotýmu

Poprvé v tomto školním roce se znovu sešel Ekotým, aby na společné schůzce projednal letošní plány, rozdělil úkoly a popřípadě aby umožnil členům Ekotýmu zařadit do programu své nápady či inovace. Někteří z našich řad odešli, někteří přišli, každopádně se opět pokusíme společně zajistit, abychom byli skutečnou ekoškolou se vším všudy. Z jednání jsem pro vás napsala shrnutí: Stejně jako v minulém roce, i letos se budou kontrolovat, ale hlavně třídit odpady. To první je úkol členů Ekotýmu, to druhé už je na vás.

Podobně je to i s péčí o květiny. Je vědecky dokázáno, že květiny poznají, kdo jim ublížil. Tak to prosím nebud'te vy. Buď'te humánní. Netýrejte květiny žízni.

Dále budeme samozřejmě monitorovat spotřebu energií – vody, elektřiny a tepla. K tomuto bodu nemám (ani rádoby) vtipnou poznámku, jen prosím jménem ekotýmu o to, abyste energiemi šetřili, zhasínali, vypínali vodu, vhodně topili a větrali.

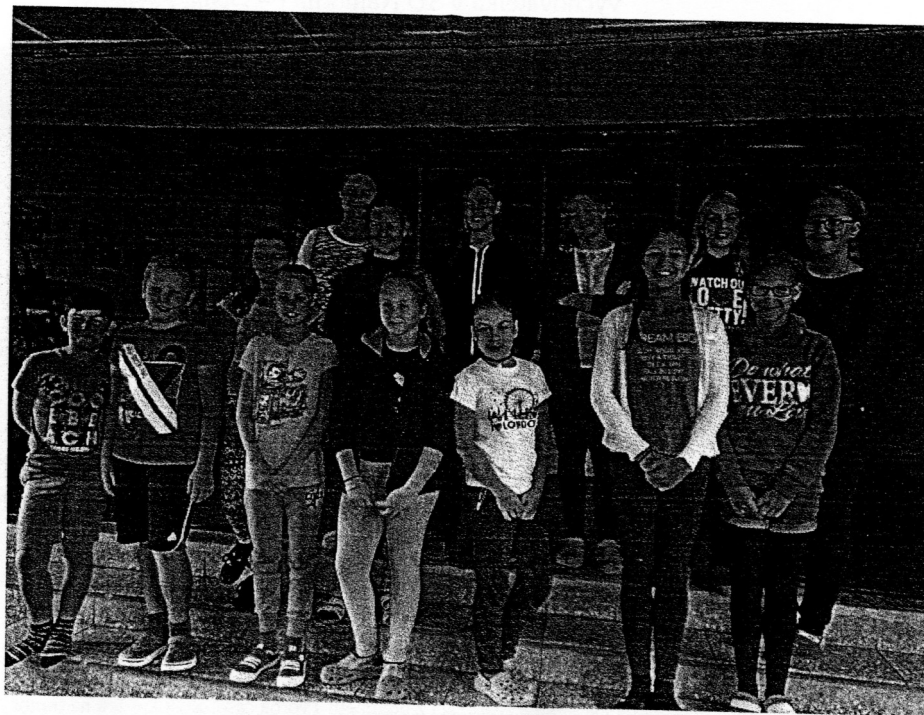
Naši členové budou také zaznamenávat množství přineseného papíru a na konci roku mohou být nejlepší sběrači odměněni :)

Mezi nápady, které jsme vymysleli na schůzce, patří například výklad o vzniku a využití elektřiny pro první a popřípadě i druhý stupeň, byla zmíněna také výměna lístečků pro hlasování na obědě za např. kuličky nebo kostičky. Dále zazněl návrh hry na principu podobném geocachingu pro rozhýbání našich usezených pozadí. V okolí školy by byly rozmístěny po dobu např. 1 týdne "kešky" např. s lístečky různých barev – v každé krabičce jiná barva. Žáci by je hledali, a pokud by přinesli správnou kombinaci, mohli by dostat drobnou odměnu.

Pomohlo by nám, kdybyste se i vy zapojili a sdělili zástupcům ekotýmu ve vaší třídě, co si o návrzích myslíte, a popřípadě co byste navrhovali vy sami.

Pro další informace můžete sledovat naši nástěnku.

Karolína Kurendová

Každý jednou začíná a každý začátek je těžký. O to lepší má člověk pocit, když se mu ty úplně první kroky například v novém zaměstnání vydaří. Jak to své „poprvé“ vnímala naše zbrusu nová paní učitelka si můžete přečíst.

Moje první, první třída

Už je to tady. Nadešel první školní den. Jako každý účastník, jsem se vyfintila a vykročila pravou nohou. Nejprve nás přivítal pan starosta, vypadalo to, že před ním stojí snad celá obec Povrly, ale záhy jsem zjistila, že jde jen o maminky, tatínky, babičky, dědečky, tetičky, strýčky a mezi těmito účastníky se ztráceli malí trpaslíci s kornouty, které nemohli pomalu unést. Po krátkém proslovu paní ředitelky i pana starosty se část lidu nastěhovala do mé třídy. Vypadalo to, že třída praskne, ale vydržela nápor dospělých.

Všechny přítomné jsem přivítala. Nervózně se snažila vykoktat pár slov ke svým žákům, kteří mě sledovali upřeným zrakem a hltali vše, co jsem vypustila z úst. Můj proslov skončil, následovala výzva k prohlédnutí dárkových předmětů, které čekaly na stolečku pro každé dítě. Příjemný šum se linul třídou a já si v hlavě promítala, jaká slova použiji dále. Pozvala jsem děti na koberec, kde si vyslechly zadání našeho prvního úkolu. Skoro všichni začali pracovat s vervou, kdo si nevěděl rady, poprosil rodiče.

Úkolem bylo obkreslit nohu, napsat do ní, co si dnes myslí, pěkně jí vyzdobit a vystříhnout. Bylo pěkné pozorovat spolupráci dětí i jejich rodičů, kteří se rychle zapojili. Nakonec jsme se sešli všichni v kruhu na koberci, kde jsme se představili, ukázali nohu, sdělili myšlenku naší tlapky. Děti byly velmi nápadité, často originální. „Jmenuji se ... má noha si myslí, že je unavená.“ Jiná noha sdělovala: „těším se na fotbal“. Některé tlapky byly spokojené se třídou, která se jim líbila. Nejvíce se přítomní pobavili, když jeden z chlapců povídá: „Jmenuji se ... má noha si myslí, že paní učitelka je hezká.“ Ve třídě se ozývalo pobavení rodičů, já se začervenala a přemýšlela, co na to říct. Rychle jsem poděkovala a poprosila dalšího žáka, aby nám představil svou tlapku. Nohy jsme si nalepili na strom, který máme ve třídě na zdi.

Nakonec žáci dostali krátký domácí úkol, nakreslit, co rád dělám. Dále napsat své jméno tak, jak mám rád, když mi říkají. Všem jsem poděkovala, dětem sdělila, že se na ně moc těším na další den. Oddychla jsem si, když se třída začala vyklidňovat a působit klidným dojmem. První den je velký zážitek. Byl pro mě velmi příjemnou zkušeností.

Klára Dobošová tř.uč. 1. B

Kouzlo za pět dnů aneb zázrak „obyčejného“ lidství a ochoty pomoci

Mým prvním rokem na škole nás provázal malý pomocník a průvodce Pinocchio. Byl téměř u všeho a pomáhal mně i dětem svoji přítomností spojit dva světy, svět dětství a dospělosti.

Prostě malý kouzelník.

Jsem moc ráda, že ani letos se mi kouzla a čary nevyhnuly, i když v trochu jiné podobě.

Dostala jsem nápad trochu zvětšit obzory našeho námořního světa a upravit ve stejném

duchu i druhou část družiny - hernu. Pět dnů podzimních prázdnin na to byly jak stvořené.

Když jsme se do toho s Aničkou Černohlávkovou pustily, brzy jsme zjistily, že naše holčiči

síly a znalosti na to asi budou krátké. Původní malba ne a ne dolů... Škrabky po barvách

nekompromisně klouzaly a my propadaly beznaději. Až najednou přišel spásný nápad –

zavolat o radu odborníkovi na slovo vzatému PAVLU KRŠKOVII!! To, co se dělo pak, byl

opravdu malý zázrak.

Nejen, že přišel a věděl, co s tím, on téměř hned skočil do montérek a jako kouzelnou

hůlku začal máchat šítkou a pomalu vytvářet tu nádhernu. Pan Kršek pozvolna převzal

velení a začal čarovat.

A že to nebylo vždy úplně jednoduché – barva prosvitěla a bylo potřeba i několika náterů.

Nejen on, ale i jeho paní obětovali tři dny svého osobního volna. Se vším si nakonec

bravurně poradili a kouzlo bylo dokonáno rozzářenými dětskýma očima při slavnostním

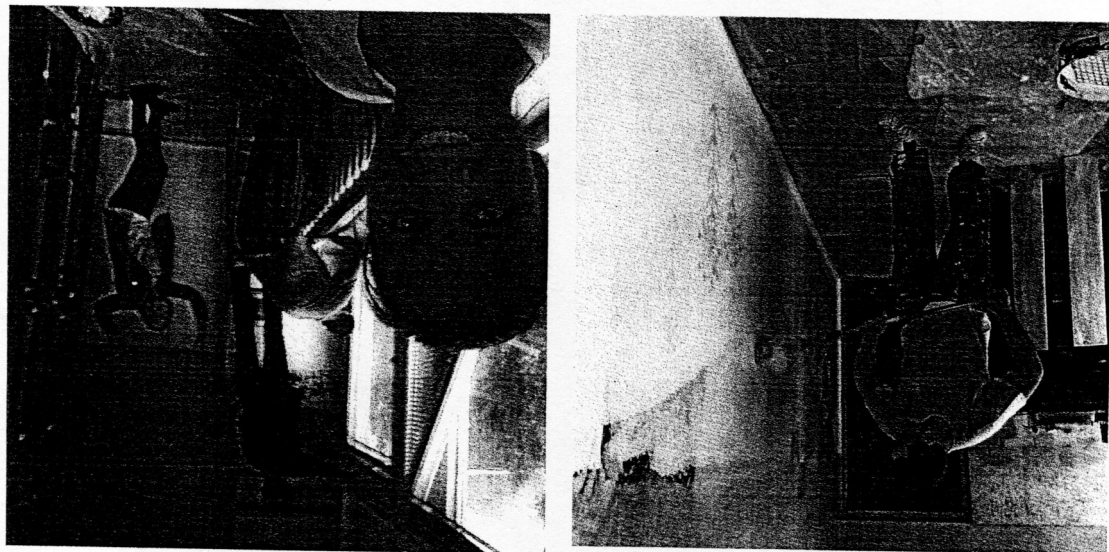
protřetí balíčko papíru, kterým děti proběhly, a pak jen krásně a bezprostředně reagovaly

– „jeee to je pěkný, takový námořnícky.....to je husty.....“

Ještě jednou DĚKUJEME pane Kršku!!! Nejen za pomoc, ochotu, ale hlavně za čas a

energii, které jste nám věnoval a to jen za teplý oběd a slovo děkují.

Vychovatelka v SD Námořníci – Diana Pavlátová

Dvounásobník Základní školy a Mateřské školy Povří • Vydává Základní škola a Mateřská škola Povří • Naklad
tohoto vydání je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka Bc. Karla Suková, zástupce
šéfredaktorky Mgr. Tomáš Skála, dětskou redakční radu tvoří záci z předmetu Tvorba časopisu. Obrázek na titulní
straně Klára Wimmerová 2. B.
TENTO ZPRAVODAJ JE ZAREGISTROVÁN NA MINISTERSTVU KULTURY V PRAZE • EVIDENČNÍ ČÍSLO:
MK ČR E 16855